

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 131.

41de Møde.

Fredagen den 5te April.

(Fortf.)

Blechingberg (fortsat): Det Forslag, der i den Mening var stillet, vandt ikke Bifald, og jeg troer, at de Betragtninger, der ledede til dette Udfald, ligeledes komme til Anvendelse, naturligviis med de fornødne Forandringer, paa det under Nr. 15 paa Afstemningslisten opførte Forslag. Men paa den anden Side maa jeg erkjende, at det vistnok er af Bigtighed at tage Forholdsregler imod, at Afsløsningsmændene selv skulle misforstaae det Hverv, der nedlægges i deres Hænder, saa at de f. Ex. til en Tid, da usædvanlig høie Priser fandt Sted, vilde bestemme Vederlaget efter disse Priser. Det er jo, naar man skal bestemme en Regel for Fremtiden, netop de almindelige og ikke de usædvanlige Tidsforhold i enkelte Dieblit eller til visse Tider, der skulle lægges til Grund, og man har derfor troet, idet man gik ud fra den Forudsætning, at Thinget ikke i Loven vilde foreskrive saadan Regel, som ovenanført, at det da muligt kunde vinde Anklang, at man udtalte i Loven som Regel for Afsløsningsmændene, at det, de skulde rette sig efter, var Arbeidets Værdi under almindelige Tidsforhold, og ikke dets dieblikkelige, maaskee overdrevne Værdi.

Med 6te §. er gjort en Indstilling, som ligeledes knytter sig til en Bemærkning, der blev gjort under den foregaaende Sag, nemlig, at forsaavidt der var Tale om Udpantningsret, skulde det være Arbeidsherren forbeholdt at afgjøre, om han vilde bruge denne Udgang til Udpantningsret, og at det derfor ogsaa, naar man gaaer ind paa det Forslag, der er stillet fra det ærede Udvalgs Side, maaskee kunde findes rigtigt at tilføie „naar Paastand derom skeer“, thi det beroer jo da naturligviis paa

Arbeidsherren, hvorvidt han vil bruge denne Ret, som Loven aabner ham Udgang til.

Unsgaard: Med Hensyn til de Uendringsforslag, som ere omtalte af den sidste ærede Taler, er jeg ganske enig med ham i, hvad han har anført for at motivere dem, og jeg skal stemme for dem allesammen; kun maa jeg bemærke med Hensyn til det ene Punkt, hvori jeg tilligemed nogle andre ærede Medlemmer af Thinget har fremsat den Paastand, at Godtgjørelsen for Pliktarbeidet burde skee med Hensyn til det Pliktarbeide, der virkelig har været præsteret, tilføie, at der ved dette Ord kun har været tilsigtet det Samme, som i det andet Amendement. Men vi have for vort Vedkommende troet, at det udtryktes tydeligere ved, at det var kun det Arbeide, som var udført, og ikke hvad der forresten stod i Contracten, og ikke havde behøvedes eller var brugt i længere Tid, der skulde tages Hensyn til. Jeg troer just heller ikke, at det vil være af stor Bigtighed, enten det staaer der eller ikke, men jeg holder dog for, at der maaskee rigtigere antydedes, hvad der er Meningen, naar der tilføies Ordet „virkelig“.

Indenrigsministeren: Jeg kan med Hensyn til det foreliggende Lovudkast i de væsentligste og fleste Henseender henholde mig til hvad der er blevet anført af den meget ærede Ordfører; dog er der et Par enkelte Punkter, som jeg nærmere skal berøre, ligesom jeg ogsaa skal tilføie et Par yderligere Bemærkninger ved det af ham Omhandlede. Naar Udvalget under 4de Afstemningspost har foreslaaet „Amtsraadsdistrict“ forandret til „Amt“ er der vistnok ikke noget Væsentligt derimod at erindre. At Amtsraadsdistrict er optaget i Udkastet har sin Grund i, at Landbocommissionen havde foreslaaet endnu mindre Inddelinger og synes egentlig at have havt Jurisdictioner for Die; man vilde derfor hellere i Udkastet sætte Amtsraads-District som en noget